Lấy tâm truyền tâm

Tác giả : Huyền Tường
Dịch giả : Dương Đình Hỷ

I-Công án.

Thuận Đức đến tham Tuyết Phong hỏi :
-Cổ đức có phải là do lấy tâm truyền tâm không?
-Có câu nói chẳng lập văn tự.
-Nếu không lập văn tự, thì làm sao truyền ?
Tuyết Phong im lặng hồi lâu. Thuận Đức bèn lễ tạ.

II-Giải thích tổng quát.

Truyền tức là không truyền. Có truyền thì không phải là Phật pháp. Ngày xưa tại Pháp hội Linh Thứu, Đức Phật giơ một cành hoa lên và không nói gì cả. Đại chúng im lặng ngơ ngác, chỉ có ngài Ca Diếp là mỉm cười. Phật bảo :

-Tôi có chánh pháp nhãn tạng, Niết bàn diệu tâm, thực tướng vô tướng, nay truyền cho Ca Diếp.

Nói rồi mang cà sa trao cho Ca Diếp, không nói thêm một lời nào.Ca Diếp mỉm cười là chấp nhận nhiệm vụ giao phó, ông không nhập diệt vào Niết bàn mà ngồi thiền nhập định cho tới khi Phật Di Lặc xuất hiện và trao cà sa đó.

Không có truyền vậy chúng ta học cái gì? Chúng ta học cách loại trừ các tập khí trong nội tâm như tham, sân, si, mạn, nghi, v . v . Cũng như không phân biệt thiện, ác. Bỏ tất cả xuống, ngộ được thể không thì sẽ được diệu dụng, thấy được bản lai diện mục.

III-Giải thích đề mục.

Ta có thể tóm tắt vào 3 điểm :

1-Không có truyền : thể của pháp là không, nên lấy không truyền không thì vẫn là không.

2-Không có pháp nào truyền, nếu có thì không phải là Phật pháp.

3-Chỉ cần ngộ thể không của pháp.

Khuôn mặt xưa nay vốn thể tánh không, có thể linh thông diệu dụng, có đầy đủ cả. Chúng sinh đều có Phật tánh cần gì phải học, có muốn học cũng không có pháp nào để học. Chỉ cần xả bỏ mọi pháp thế gian thì Ma ni Châu bản lai sẽ xuất hiện, chói sáng.

IV-Giải thích công án.

Thuận Đức hỏi Tuyết Phong :

-Cổ đức có phải là do lấy tâm truyền tâm không?

Cổ đức là những người biết được tâm, ý, động tướng của người khác. Nhưng đó không phải là mục đích của người tu là được giải thoát tu kiến.

Tuyết Phong đáp :

-Có câu chẳng lập văn tự.

Văn tự chỉ là tỷ lượng không phải là hiện tượng, chân tâm. Tỷ như ngón tay chỉ mặt trăng. Ngón tay chỉ về hướng mặt trăng chứ không phải là mặt trăng. Văn tự chỉ là phương tiện mà thôi, chứ không phải là chân lý.

-Không dùng văn tự thì làm sao truyền?

Tuyết Phong im lặng hồi lâu. Sự im lặng này có ý nghĩa không có tâm ấn, không có tâm để ấn, không có pháp để truyền; đó là chân tâm, là không truyền mà truyền.

Thuận Đức hiểu được ý này nên lễ tạ.